

Čís. 2477.

Následky doručení soudního rozhodnutí nastávají v řízení úpadkovém a vyrovnávacím, bylo-li veřejně vyhlášeno, pro všechny účastníky již touto vyhláškou a nikoliv teprve doručením těm kterým účastníkům.

Podání nestalo se včas, bylo-li dáno na poštu poslední den lhůty po úředních hodinách poštovního úřadu.

(Rozh. ze dne 10. dubna 1923, R I 328/23.)

Usnesení, jímž bylo potvrzeno vyrovnání, bylo na soudní desce vyrovnacího soudu uveřejněno dne 26. ledna 1923. Stížnost firmy E. P., danou na poštu dne 12. února 1923 a došlou vyrovnacího soudu dne 13. února 1923, odmítl rekursní soud jako opožděnou.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D u v o d y:

Dle §u 49 vyrovn. řádu musí rozhodnutí vyrovnacího soudu o potvrzení vyrovnání býti veřejně vyhlášeno a vyhotovení tohoto rozhodnutí musí býti doručeno všem účastníkům. Dle §u 52 vyr. ř. mohou účastníci, kteří nesouhlasili výslovně s vyrovnáním, podat rekurs do potvrzení vyrovnání. Dle §u 63 vyr. ř. užiti jest ku zodpovědění otázky, zdali rekurs podán byl v čas, obdobně předpisů konkursního řádu, a, není-li jich, předpisu civ. řádu soudního, zvláště pak §u 174 konk. ř. Dřívější konkursní řád ze dne 25. prosince 1868 čís. 1 ř. zák. z roku 1869 obsahoval v § 254 předpisy o doručování soudních rozhodnutí. Dle prvního odstavce mělo býti doručováno soudem anebo oběžníkem nebo poštou; dle druhého odstavce mělo, bylo-li nařízeno vyrozumění účastníků uveřejněním, aniž bylo o způsobu tohoto uveřejnění něco zvláštního ustanoveno, toto vyrozumění státi se vyhláškou v novinách; dle třetího odstavce nastávaly, bylo-li mimo uveřejnění novinami předepsáno také zvláštní vyrozumění jednotlivých účastníků, také tenkrát, když toto vyrozumění v příčině jednotlivých účastníků se nestalo, právní následky vyrozumění v š e c h účastníků již uveřejněním. Civilní řád soudní z roku 1895 přinesl obšírné předpisy o doručování, jež nyní platí v řízení konkursním a vyrovnávacím podle předpisů nahoře uvedených. Ustanovení druhého odstavce §u 174 nového konk. řádu o následcích doručení veřejnou vyhláškou vzniklo z třetího odstavce §u 254 dřívějšího konk. řádu, na nějž tedy vzíti jest zřetel při výkladu druhého odstavce §u 174 nového konk. řádu; při tom ovšem přihlídnouti jest k tomu, že podle druhého odstavce §u 254 dřívějšího konk. řádu mělo uveřejnění dít se novinami, naproti čemuž nyní, jak již nahoře bylo uvedeno, jest v §u 49 vyr. ř. nařízena veřejná vyhláška soudního rozhodnutí o potvrzení vyrovnání, tedy dle druhého odstavce §u 115 c. ř. s. uveřejnění na soudní desce vyrovnacího soudu. Podle třetího odstavce §u 254 dřívějšího konk. řádu právní následky vyrozumění v š e c h účastníků nastávaly již výkonem uveřejnění soudního rozhodnutí a t o t a k é, když zvláštní vyrozumění jednotlivých účastníků bylo předepsáno, ale rozhodnutí soudní nebylo některým účastníkem doručeno, tudíž ovšem i tenkrát, když

toto rozhodnutí bylo doručeno všem účastníkům, neboť jinak nelze logicky rozuměti podtrženému slovu »také«. Podobně ustanovuje druhý odstavec Šu 174 nového konk. ř., že, když mimo vyhlášku předepsáno je zvláštní doručení, nastávají následky doručení již veřejnou vyhláškou, **i** (a u c h) když doručení se nestalo, tedy zajisté také v případech, kdy doručení se stalo, neboť tento výklad plyne nutně ze spojky »**i**« (a u c h). Je tedy zřejmo, že následky doručení soudního rozhodnutí v případě veřejné vyhlášky nastávají dle Šu 174 nového konk. řádu a Šu 63 vyr. ř. pro v š e c k y účastníky již touto vyhláškou bez ohledu na to, zdali a kdy rozhodnutí bylo doručeno všem nebo jen některým účastníkům anebo žádnému z nich. Zákonný důvod tohoto předpisu spočívá dle pamětního spisu, vydaného ministerstvem k novému konkursnímu řádu, v tom, že by jinak právní moc usnesení, jež má být doručeno velkému počtu osob, na příklad všem konkursním věřitelům, mohla být jen těžce zjištěna a často stala by se zcela nejistou. Rekursní soud tedy právem počítal rekursní lhůtu ode dne uveřejnění soudního usnesení na desce vyrovnacího soudu a v důsledku toho právem odmítl rekurs firmy E. P. jako opožděný. Ostatně rekurs tento byl opožděn i, když 14denní rekursní lhůta se počítá ode dne doručení usnesení prvního soudu, jež se stalo 29. ledna 1923. Podle prvního odstavce Šu 89 org. zák. totiž nevpočítávají se do rekursní lhůty toliko dni poštovní d o p r a v y, takže, jak uvedeno jest v plenisimárním rozhodnutí bývalého nejvyššího soudu vídeňského ze dne 27. června 1899 č. pres. 306/1899, zapsaném v knize judikátů pod čís. 143, rekurs, podaný na poštu, lze za včas podaný pokládati jen tenkrát, byl-li posledního dne rekursní lhůty poště odevzdán v době, kdy mohl být ještě opatřen poštovním podacím záznamem tohoto dne. Tomu zde tak nebylo, neboť rekurs firmy E. P. byl podle zprávy poštovního úřadu podán 12. února 1923 teprve o 19 h. 30 m. po uplynutí úředních hodin poštovního úřadu, jež v 19 h. se skončily, tudíž po uplynutí 14denní lhůty rekursní.

Čís. 2478.

Vylučovací žalobu dle Šu 37 ex. ř. může podati i vlastník, jenž věcí nabyt později, nežli byly postiženy exekucním právem zástavním, pakli dřívější vlastník zabavení odporoval.

Nabyt-li veřejný společník věci od společnosti, nenabyt jí od osoby různé od druhého společníka, proti němuž se vede exekuce.

(Rozh. ze dne 10. dubna 1923, Rv I 568 22.)

Žalobce domáhal se na žalované vymáhající věřitelce vyloučení věci z exekuce, ježto v době zabavení nebyly vlastnictvím dlužníka Karla R-a, nýbrž veřejné společnosti Karel R. a spol., od níž jich žalobce (rovněž veřejný společník téže společnosti) později nabyt. **P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e** žalobě vyhověl. **O d v o l a c í s o u d** zrušil rozsudek prvního soudu a uložil mu, by, vyčkaje pravomoci, věc znovu projednal a rozhodl. **N e j v y š š í s o u d** usnesením ze dne 31. ledna 1922 R I 1297/21 toto usnesení zrušil a vrátil věc odvolacímu soudu, by ji rozhodl ve věci samé. **D ů v o d y:** Zrušení rozsudku první stolice dle Šu 496